

ду това, какъвъ ужасъ щѣше да наведе, каква тревога щѣше да направи, ако той — Сюлейманъ, настѣпеше къмъ Търново!

Дружината се спрѣ за почивка въ с. Яковци. Слѣдъ малко, на бивуака около кръчмата се събра множество народъ — мъжъе, жени и дѣца да видятъ българскитѣ „юйски“.

Бѣше се стѣмнило, когато дружината пристигна въ г. Елена, причакана, край града, отъ испратенитѣ напредъ квартириери. Дружината бѣ расположена въ нѣколко кѣщи, нѣкои отъ които бѣха твърдѣ много пострадали отъ Турцитѣ. На примѣръ, прозорцитѣ и вратитѣ бѣха извадени, а сѣлбитѣ съборени, види се, за горѣние. Офицеритѣ се расположиха въ кѣщата на даскалъ Никифора, който се оказа баща на моя старъ приятель още отъ ученичеството му въ николаевския пансионъ, а сега артиллерийски поручикъ Никифоровъ. Даскаловата кѣща за очудване бѣ останала съвършено цѣла и не поврѣдена, но имота му, както, въобще, имота на всичкитѣ еленчене, билъ разграбенъ отъ Турцитѣ. Гостолюбивия домакинъ ни посрѣщна твърдѣ радушно и ни нагости добрѣ.

Домакина ни разказа, че се билъ носялъ упоренъ слухъ, че множество Черкези и баши-бозуци се сбирали да нападнатъ на града Елена. Този слухъ се потвърждавалъ съ появяването на баши-бозуци въ нѣкои отъ близнитѣ български села, въ които били избити много Българи, а останалото население се било спасявало съ бѣгство, като оставяло всякия си имотъ на произвола на сѣдбата. Това май приличаше на Стара-Загора — прѣдъ боя на 19 Юлий. По тая причина дружинитѣ, пристигнали тукъ по рано, се сбирали сутрѣ рано да заминатъ за марянската позиция — сѣщата тая позиция, която Русситѣ заемали до 22 Ноемврий. Впрочемъ, за това, че дружинитѣ сутрѣ заминаватъ за позицията, ни казаха и самитѣ офицери отъ казанитѣ дружини.

Сутринтъ на 8 Януарий азъ излѣзохъ отъ квартирата съ цѣлъ да разгледамъ града. Града Елена, прѣдъставляваше печална картина. Той бѣше полуразрушенъ: